Oláh András

múltam vagy

egy fiók mélyére zártalak
a kivérzett emlékek közé
fiatalon tesz meggondolatlan
dolgokat az ember
hogy befészkelhesse
magát valami csalóka álomba
ám ha a fény kialszik
szétpattannak a régi bilincsek

a fénykép hátoldalára
írt vallomást olvasom
a kalandvágyó kacér tekintet
a gyöngybetűkkel
összeegyeztethetetlennek tűnik
de ez már csak egy dezertáló
emlék – másnapos pillanat –
múltam vagy ma is